

under lys-, varme- og ventilationsanlæg. Med inventar menes dog også det inventar, som dyret er i mere direkte berøring med, f.eks. bindsler.

Med opholdsarealer menes ethvert sted, hvor dyr holdes, uden at det kan betegnes som et rum.

På 3 områder krænker nuværende stald- og produktionssystemer i meget væsentlig grad dyrenes mulighed for at få tilgodeset de adfærdsmæssige behov:

- 1) Æglæggende høner i bure.
- 2) Opbundne søer.
- 3) Opbinding af køer i stald hele året.

I lighed med miljøstøtteordninger, hvor Miljøministeriet i overgangsperioden ydede økonomisk støtte til miljøforbedringer, kan Landbrugsministeriet yde støtte til etablering af dyrevenlige staldsystemer, som det allerede sker med den økonomiske støtte til ægproducenter, der producerer skrabeæg eller æg fra fritgående høner.

Hvad angår spørgsmålet om, at køer skal på græs i sommerhalvåret, kan der henvises til, at tilsvarende bestemmelser bliver gældende i nabolandene, Tyskland og Sverige fra 1. januar 1993.

Til § 5

Bestemmelsen erstatter § 3, nr. 6, i den gældende lov, der forbyder tvangsfodring af fjerkræ i fedningsøjemed.

Bestemmelsen har i øjeblikket ikke den store aktualitet. Set i lyset af den tvangsfodring af gæs, som foretages visse steder i udlandet, bør bestemmelsen dog forblive i loven, da den kan blive aktuel.

Bestemmelsens anvendelsesområde er endvidere udvidet i forhold til det hidtidige. Der er således taget højde for en eventuel fremtidig udvikling inden for tvangsfodring. Der tænkes bl.a. på tvangsfodring af malkekvæg for at bringe mælkeproduktionen op på unaturlige mængder.

Det er tilladt at sikre, at syge dyr får den fornødne føde. Dette kan ikke betragtes som tvangsfodring i traditionel forstand, men det er alligevel fundet hensigtsmæssigt i bestemmelsen udtrykkeligt at undtage, hvad der kan kaldes tvangsfodring for at behandle for sygdom.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at stille krav om, at der skal medvirke dyrlæge ved tvangsfodring af syge dyr, idet det typisk er noget, den enkelte dyreejer selv kan foretage. Dyrlægemedvirken vil dog være nødvendig efter § 11, stk. 1, såfremt der bliver behov for at foretage operative eller lignende indgreb i forbindelse med fodringen.

Til § 6

§ 6, stk. 1 og stk. 2, svarer til § 3, nr. 7 og nr. 8, i den gældende lov.

Bestemmelsen har en vis sammenhæng med bestemmelserne i jagtlovens kapitel V, som indeholder forskrifter om jagtmåder og jagtredskaber. Kapitellet indeholder bl.a. forskrifter om våben og ammunition til sikring af, at dyr ikke lider overlast. I § 16 a, stk. 2, i jagtloven findes således en bestemmelse, der supplerer bestemmelsen i § 6, stk. 2, i denne lov, idet bestemmelsen i jagtloven fastsætter, at beskydning af råvildt med hagl kun må finde sted inden for et bestemt tidsrum. De 2 bestemmelser i dyreværnsloven er ikke indeholdt i jagtloven. Der er således tale om bestemmelser, der kompletterer reglerne i jagtloven, og som har en vis sammenhæng med bestemmelserne i jagtloven.

For så vidt angår § 6, stk. 4, findes der i dag ingen lovgivning om vildtopdræt og udsætning af opdrættet vildt.

Godkendelse af rugerier foregår efter en gammel bekendtgørelse (nr. 341 af 7. december 1964). Ifølge reglerne er det kredsdyrlægen, som godkender rugerierne, men rugerier med op til 100 avlsfugle kræver ingen godkendelse. Landbrugsministeriet har i 1988 udsendt en vejledning »Opdræt, udsætning og jagt på udsatte fugle«. Landbrugsministeren skriver i forordet til vejledningen blandt andet, at i de senere år har moderne tekniske hjælpemidler gjort opdræt muligt i større omfang. Dette har medført, at der i mange situationer er udsat opdrættede fugle, som ikke har været i stand til at klare sig på lige fod med andet vildt i naturen. Disse fugle har i mange tilfælde været genstand for jagt på en måde, der med rette kunne karakteriseres som jagtetisk uacceptabel.

Rugerier med op til 100 avlsfugle eller udgrugning af op til 1.000 æg til eget forbrug kræver ingen godkendelse.

Det er nødvendigt at have en lovgivning, der sikrer, at fugle, der udsættes, er gode stærke fugle, der har en adfærd som vilde fugle. Der må derfor gennem lovgivning stilles krav til vildtopdrætterne.

Loven skal fastsætte, at vildtopdrættere skal have autorisation. Der skal gennemføres forbud mod opdræt i mørkekammer. Der skal være uendørs volierer, og her skal fugle have opholdt sig allerede fra 3-ugers-alderen. Vildtopdrættere skal have ansvar for, at fugle, der sælges til udsætning og eksport, er fugle, der kan overleve i naturen.

Endelig skal der gennemføres forbud mod eksport af dansk vildt til lande, der tillader jagtformer, som er forbudt i Danmark.

Vedrørende § 6, stk. 5, skal for farmning af pelsdyr